

KRISTILLINEN ETIIKKA

Väinö Hotti

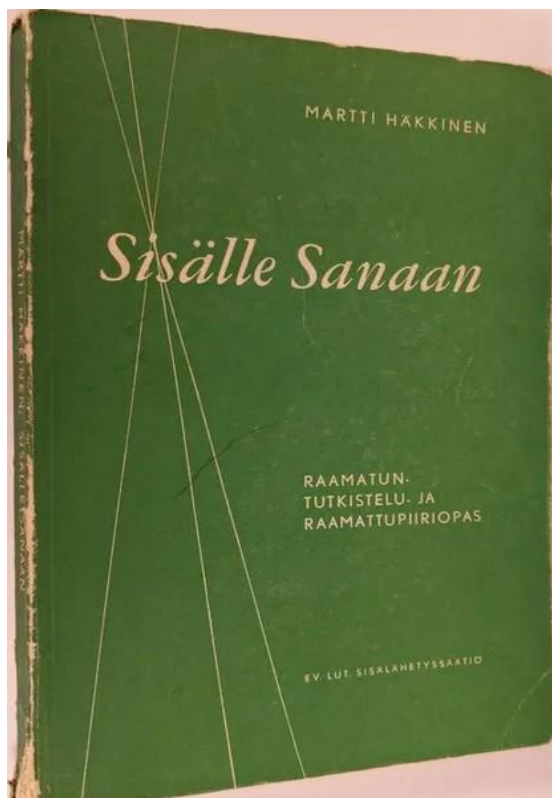
Osoite otettava huomioon Teh.VHn

Tavallinen virhe Raamattua tutkittaessa ja luettavissa on siinä, että tekstiä sovelletaan eroituksetta eri ihmisryhmille: **kaikki käy kaikille!** Tämä merkitsee ”puuroutumista”; Raamatun ilmoitus muuttuu perusteellisesti, jopa suoranaiseksi harhaopiksi.

(nettikuva)

”Pyhitä heidät totuudessa;
sinun sanasi on totuus”
(Joh.17:17).

Raamattua luettaessa ja tutkittaessa on otettava huomioon, keille ja missä tilassa oleville mikin Raamatun kohta on kirjoitettu ja tarkoitettu, siis sanan ”osoite”.

Yksinomaan uskoville tarkoitettua ei saa ilman muuta soveluttaa kääntymättömiin ja päinvastoin. Joskus on sanottu, että kääntymättömille kuuluvat sanat ”Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi!” ja vasta näiden sanojen alle nöyryvälle ja niiden vastaanottajalle kuuluu sitten kaikki muu. Martti Häkkinen, Sisälle Sanaan, S.66).

(nettikuva)

PAAVO RUOTSALAINEN
9.7.1777 – 27.1.1852

KAHDENLAISTA ETIIKKA

1. KÄÄNTYMÄTTÖMÄN ETIIKKA
2. UUDEN ELÄMÄN ETIIKKA

1. KÄÄNTYMÄTTÖMÄN ETIIKKA

1. Ei ole yhtä totuutta
2. Kaikki on suhteellista
3. Oppi on kellumassa
4. PEPPI PITKÄTOSSUN teologia:

(nettikuva)

*”Paavo ei väsynyt varoittamasta ihmisiä siitä, että he **väärässä järjestyksessä yrittivät tehdä hyviä tekoja** – ennen kuin olivat päässeet Kristuksen sisälliseen tuntemiseen”*

(Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.326).

Kaikki on vinksin vonksin tai ainakin heikun keikun. Arvaas oikun eikun, kuka oon, joko arvaat sen? Ullan nimi on Ulla, nimi toinen vaan on mulla. NETTI

Elämältä puuttuu päämäärä, kiinnekohta. Hengellinen puolikin on antinomistista VIIHDETTÄ!

5. Kukin määrittelee OMAN LINJANSA:

”Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein” (Tuom.21:25).

KIRKON RASKAS VIRHE / TYÖTAPATURMA

1. Sovelletaan uuden elämän etiikkaa kääntymättömiin
2. Maailman parantaminen
3. Moralisointia
4. Uusi paikka vanhaan vaatteeseen:

”Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytetilku repii palasen vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi” (Matt.9:16).

AINUT OIKEA LÄÄKE

1.Tosiasioden tunnustaminen:

(nettikuva)

JUHO KUSTI PAASIKIVI
27.11.1870 – 14.12.1956

”Kaiken viisauden alku on tosiasioden tunnustaminen”
 Presidentti J.K. Paasikivi (NETTI).

2. Parannussaarna

3. Lähetyskäsky:

"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:18-20).

4. Puu tehtävä ensin hyväksi:

"Joko **tehkää puu hyväksi** ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan" (Matt.12:33).

"Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? **Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.** Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään" (Matt.7:16-20).

"**Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä taas huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän; sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästänsä.** Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä korjata orjanruusupensaasta. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu" (Luuk.6:43-45).

2. UUDEN ELÄMÄN ETIIKKA

PERUSKIVET

1. Parannus

2. Vanhurskauttaminen:

"Koska me siis olemme **uskosta vanhurskaiksi tulleet**, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta" (Room.5:1).

3. Uudestisyntyminen:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: **joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa**" (Joh.3:3).

4. Uusi substanssi:

"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin **hän on uusi luomus**; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut" (2. Kor.5:17).

5. Uusi yhteisö (EKKLESIA), rakkauden yhteisö:

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, **jos teillä on keskinäinen rakkaus**" (Joh.13:34,35).

HARHAINEN KIRKKOTEOLOGIA

(nettikuva)

Tietoja

Kuvaus

Gustaf Johansson toimi Turun arkkipiispana vuosina 1899–1930. [Wikipedia](#)

Syntyi: 10. tammikuuta 1844, [Ylivieska](#)

Kuoli: 24. heinäkuuta 1930, [Turku](#)

GUSTAF JOHANSSON on yleisesti tunnettu raamatullisena ja konservatiivisena KIRKONMIEHENÄ. Kuitenkin hänkin oli kansankirkko-näyn sokaisema. Johansonin kirkkokäsitys ei kestä kriittistä tarkastelua Raamatun valossa.

MIKÄ ON KANSANKIRKKO?

OSMO TIILILÄ: JOHDATUS TEOLOGIAAN (s.185)

Arkkipiispa *Gustaf Johansson* (k.1930) esittelee kansankirkon seuraavasti: Viitaten Augsburgin tunnustuksen VII artikkeliin, jossa on jo s. lainaamamme seurakunnan määritelmä, hän jatkaa:

”Oleellisena määreenä on tässä ´pyhain yhteys`. Pyhällä tarkoitetaan sitä, joka on osallinen Pyhästä Hengestä ja elää tämän Hengen hallituksen alla.” Viitaten sitten Augsb. tunnustuksen puolustuksen samaa asiaa koskevaan laajempaan esitykseen Johansson jatkaa: ”Luterilainen kirkko teroittaa ihmisen omakohtaista suhdetta Kristukseen ja tekee autuuden riippuvaksi tästä...

Mutta Kristuksen seurakuntaan on luettava myös ne kristityt, jotka ovat samassa suhteessa Kristukseen kuin apostolit olivat ennen helluntaipäivää. Nämä opetuslapset elivät Kristuksen kanssa ja seurasivat häntä, he uskoivat, että Kristus on Jumalan Poika, ja rakastivat häntä, mutta heillä ei vielä ollut Kristuksen Henkeä, sillä he tulivat tästä osallisiksi vasta helluntaina... Vielä nytkin ihminen käy tätä opetuslapsen koulua... opetuslapsijoukko on Herran Hengen kasvatuksessa, ja tästä liittyy yhä uusia jäseniä Kristuksen varsinaiseen seurakuntaan. **Mutta Kristuksen seurakuntaan luetaan myöskin ulkonaisesti se suuri joukko ihmisiä, jotka on kristikunnassa kas- teen kautta otettu seurakunnan yhteyteen ja jotka ovat Jumalan armon välikappalten vaikutusten alla, vaikka eivät itse elä todellista uskon elämää. Näihin kohdistuu kirkon kasvatustyö, eivätkä he kuulu Kristuksen varsinaiseen seurakuntaan...** Kansankirkon käsitteeseen kuuluvat siis Kristuksen varsinainen seurakunta, opetuslasten piiri, jossa sen varsinaisia jäseniä valmistuu seurakunnalle, ja kastettujen suuri joukko, joka on kirkon kasvatettava ja jonka keskellä armonvälikappaleet vaikuttavat. **Kansankirkko ei siis ole aivan sama kuin Kristuksen seurakunta, sillä se on tätä laajempi. Kristuksen seurakunta on kansankirkon ytimenä. Eikä kansankirkko ole aivan sama kuin tuo opetuslasten piiri, joka kyllä uskoo Kristukseen ja rakastaa häntä mutta jonka uskon tulee vielä puhdistua ja kasvaa, ennen kuin Kristus voi astua sydämeen asumaan. Tämä opetuslasten piiri on vain osa kansankirkon jäsenistä. Eikä kansankirkko ole sama kuin kastettujen suuri joukko, joka tosin on armonvälikappalten vaikutusten alainen, mutta joka ei elä varsinaista uskon elämää. Tämäkin piiri on osa kansankirkkoa, vaikka se on siihen luettava vain ulkonaisesti. Kansankirkko käsittää siis kolme eri ryhmää** (Mietteitä Suomen luterilaisen kirkon asemasta, 1890. -Kieli uusittu).

Gustaf Johanssonin kannanotto kansankirkosta (*Mietteitä Suomen luterilaisen kirkon asemasta, 1890*) herättää aluksi huomiota siksi, että se on **varsin heikosti Raamatulla perusteltu**. Johanssonin lähtee tosiasiaista, että kirkko **on**, eikä halua lähteä puhtaalta pöydältä so. Raamatun kirkkomääritelmistä. Niin raamatullinen kuin Johansson muuten onkin, tässä myös hän näyttää unohtavan kansankirkon peilaamisen Raamatulla. On myös syytä todeta, että **Johansson kirjoittaa tästä asiasta ristiriitaista tekstiä ristiriitaisten Tunnustuskirjojen harhaan johtamana! Toisaalta korkea virka sokeuttaa tältä osin ja tekee arvostelukyvottomäksi. –**

Johanssonin näkemyksen taustalla kummittelee KATOLINEN ex opere operato – kasteoppi, jonka mm. URHO MURROMA kumoaa!

Oheinen Gustaf Johanssonin teksti on lainaus **Osmo Tiililän kirjasta Johdatus teologiaan** (s.185).

Johanssonin teksti on epäloogisuudessaan ikävää luettavaa. Ainoat pisteet voidaan antaa hyvästä yrityksestä; **tulos on surkea**.

1. Kolmen piirin oppi merkitsee sitä, että sisäpiiriin kuuluu Pyhän Hengen saaneet, todelliset uskovat. Seuraava on opetuslapsipiiri, jonka esikuvana on opetuslapset ennen helluntaita. Kolmanteen piiriin kuuluvat varsin monikirjavaista elämää elävät muut kastetut. Johanssonin tehtävänä on kaikkien kastettujen sijoittaminen Jumalan kansana kansankirkkoraameihin.

2. Vaikutukseltaan sisäpiiri on varsinaisesti merkittävä ja toimiva piiri. Siitä käsin suoritetaan "kasvatustehtävä" muissa piireissä. Se on "varsinainen" seurakunta. Kaksi seuraavaa piiriä luetaan seurakuntaan lähinnä "olosuhteiden pakosta". Johansson selvästi edellyttää, että piirit 2 ja 3 ovat tiukasti 1.piirin kontrollissa ja hallinnassa.

"On ollut välttämätöntä, ettei Kristuksen kirkko ole jättänyt kansojen kasvatustointa pakanakunnalle, vaikka sen on täytyntäkin voidakseen suorittaa tämän tehtävän, ottaa piiriinsä paljon sellaisia, joissa ei ole omakohtaista uskonelämää" (Yrjö J.E.Alanen, Gustaf Johansson, s.157).